

ԼՂԻԼԻՆ ԴՆԵՔԻ ՄԱՍԻՆ

ընդ պոլսոնմուշ օլուն պազը զէվածքն, վէ այլէ խոստում Մ. Բանքն տալիս, Միլէթ մէջլիննէ ազա ինթիխապ օլունմալարը, Բարիս զազէթալարընն գրիթիգալարընն սէպէպլիէթ վէրմիլ տիր :

Բարի ժուրնայ նամ զազէթա, իֆրաթ մէրթէպէ սէրպէսլիէթ թարափ-կերէրինի, մէջլիւ ինթիխապար իւզէրիննէ սէվինմէլէրինի երգէրիննէ վուրտուղու պիր պահոնտա, աթի-տէրիէրի տալիս սէօլէմիլ տիր :

Պիզ պէօլլէլէրիննէ տէրիգ քի, յէ-նէրալ թրօլիսէ պէնզէմէթտէ տիրէր :

Միւմայիլէյ յէ յէնէրալ, հէր տէֆա Բարիսին տիրաբընտա, Ալմաննալը-լարա գարչը մուհարէպէ վերմէսին-տէն սօնրա, «հէր պիւր չէյ իյն կիտէ-հօր» տէյն պէհանն իտէր իտի :

«Հաղաթէն տէ, օլ պապտէ հազգլը իտի. չիւնքի մէջլիւ պէ-հանաթլար իթտիլի վազըթ, հէնուզ պիւսպիլիւն էգիլմիլ տէյիլ իտիք : Լաքին պիր տիւզիլէ, նիզամը սու-րէթտէ կէրի կէչիլմէթլիւ տալիս, ա-լլըր աղըր, եհնիլմէթլիւ վէ թէսլիս օլմազլըգ տիւք իտի :

«Երմտի տալիս Բարիստէ հէր պիր չէյ իյն կիտէհօր. չիւնքի հէնուզ մահ-պէսլէրիմիլ, նամուպու տտէմէր իլէ տօլմամադտա, Մօնմարթըր թէրէսին-տէ թօլար պուլունմամադտա, վէ Մօ-թիւ կիպի պիր տտէմ տալիս, Սէն չէ-հիր էմինի օլմամըլ տըր :

«Բարիսիլէր, չաղաթլըլարը իլէ պու կիւն սէվիննէպիլիլէր, լաքին Վ իլուն սօնրա, պու նէ հալ իտի քի պա-չըմը ա կէլտի տիւն էնէթլէր, վէ օլ վա-գըթ, չօթ կիծ գալըն օլտուգլարընը ախանաճաղար տըր :

ԱԶԳԱՅԻՆ

... իմրագիր :

Մի գործունայ և աշխատաւոր մը շալ հայրենի աւերակներ լերակնդ-ման ապագայի մէջ անհուն աշխա-տումէ այս կողմանեան սահմանում... տիրապետել են այս աւերակները, տա-ժանաւոր է նորանց վերականգնումը : այդ պատճառով իրատ սակաւներն անձնանուէր հոգիով մօտենում նորանց շինութեան համար : Այդ անձը, որ իւր յարատեւ ճգնաժամներով մի նոր զարկ է տուած դէպի մտաւոր յա-ռաջդիմութիւնը կողմաստիկ հա-յերին, որ դեռ փայլումէ աղտոյցած Հայաստանում հայութեան հոգիով, վաճաղակիրական դիտաւորութիւն-ներով չնայելով իւր բազմամեայ պան-դըխտութեան օտար սահմաններում է մեծ ապաստի Պ. Ստեփան Ստեփանէն, «Հայկական աշխարհի» բազմադիւն խմբագիրը : Քանի կրթութիւն կողմնա-պահ մարդեր, դեռ շարունակում են այդ անձի մեծամեծ արժանաւորու-թիւնները... և սա դեռ շարունակում է իւր հայասիրական գործողութիւն-ները փշալից, այդ և փառաւոր հան-դէսը... մենք չենք զլանում որ այդ բազմադիւն անձը ունէր մի քանի ա-ռանձնութիւններ, որ կարող էին հա-տարակայ գարգացման օրէնքներին ան-համապատասխան գտնուիլ, ոչ, ճըշ-մնութեամբ ընթերցող, բայց և այնպէս չէ պարտ որ և է անձնաւորութիւն մասնաւոր պակասութեան միջոցով նը-ւաղեցնել և չճանաչել նորո մեծամեծ արժանաւորութիւնները : Սակայն աշ-խարհիս մահկանացու տաղանդները և յօգուտ որ և է ուղղութեան ներդո-ծող անհատները միթէ կարող են հան-

դիտանալ մարդկութեան մէջ ամենայն կատարելութիւններով հանդերձ, ա-ռանց լերութեան նշմարանքների... մի քանի տարիներէ յառաջ գաղա-փար ևս չունէին կողմաստիկ հայե-րը հայ-օրիորդական կանոնաւոր վար-ժարանների վերաբերութեան, բայց այժմ այդ պատուարժան Ստեփանէի շնորհով բացուած է մի օրիորդական ողգային վարժարան երկու բաժան-ման մէջ, որ տեղ ութսուն հարիւր օ-րիորդներ ուսանում են իգական սե-ռին վերաբերուած զանազան գիտու-թիւններ և խօսում են մաքուր հայե-րէն լեզուով : Նորանք հարցաքննում են իւրաքանչիւր տարիի մի որոշ միջո-ցում հասարակութեան ներկայու-թեամբ ցայց տալու համար թէ ման-կութեան հասակի այն կարճ, և թան-կազին օրերը, որ սահնդրերն ուսում-նորանական անվրդով շինուածում, ի դուր և ապագային չեն անցել... Այդ վարժարանի բացման յիշատակը կա-տարվում է հանգիստաւոր կերպով իւ-րաքանչիւր տարիի մայիսի 16րդ օրում, որ նորա համար տարեգարձ է, այդ օ-րը Մարիամեան վարժարանի (այդ է նորա անունը) յիմութեան օրն է : Պատրաստվում է մի մեծ դահլիճ, որ տեղ նշանակէ ալ ժամում հրաւիրուած են չինում առանձին տոմսակներով ա-շակերտահայերի ծնողներ և այլ ցան-կացող կողմնակի անձներ : Այն տեղ-յու ցանում են աշակերտահայերը իւր-եանց տարեկան աշխատութեան պտու-ղը իւրեանց սիրալիր ծնողների ուրա-խութեամբ և աղագետ պարտնելիւնը պատակների կատարման յոյսի հա-մար... Այս տարի ևս ներկայացաւ այդպիսի սրտաշարժ և միանգամայն ուրախական տեսարան, որ տնայնիւ-րադուրմէնք իւրեն հետաքրքիր և ու-շադրութեան արժանի բան : Ներ-կայ թուականիս մէջ մայիսի 16րդ օ-րում, Գերմանական կղզում պատ-րաստութիւն տեսան դորա համար և երեկոյան ութըրորդ ժամէ էր ար-դէն որ երեք հարիւր հոգի չափ անձ-ներ կային հաւաքուած : Հանդիսարա-նը ներկայացնում էր խորհրդաւոր տե-սարաններ : մի տեղ տեսնուում էր նո-րին կայսերական մեծութեան Ալէք-սանտր երկրորդի կենդանագիրը, հաղ-ուաղիւս գոյնզգոյն ծաղիկներով զար-դարած, միւս տեղ մեր վեհափառ կա-թողիկոսի պատկերը, որ բաւական փա-ռահեղութիւն ունէր իւր արտաքին զարդարանքների նկատմամբ : Նորա-հաս օրիորդները իւրեանց ոգիտակա-փայլ հանգիստական շորերի մէջ ներկա-յացած և ուրախական ժպիտը կուտա-կան դէմքերի վրայ առած կարգով կանգնած էին բնի ուսան... խոր-հրդաւոր տեսարան : Որպիսից ժո-մով սիրտ լեցուց շախաղապով որ Հայկական օրիորդները սուղ միջոցից յե-տոյ պիտոյ է իւրեանց դատարարակա-կան մաքուր գիտութեամբ յիշեցնելն մեզ հինգերորդ դարի հայ-օրիորդնե-րի առաքինի և բարոյական ուսմունք-ների պատկերը : Աշակերտահայերի մօտ կանգնած էին վատակաւոր ու-սուցիչները իւրեանց գերապատիւ տես-չի Պ. Ստեփան Ստեփանէի հետ միա-սին : Աշակերտահայերի համառօտ ուսական խօսակցութեանց յետոյ ան-միջապէս հետեւեցան հայկական աշ-խարհին ընտիր լեզուով երկու ճառա-խօսութիւններ և խօսակցութիւններ բաժանաճիւրի, սոյնտանքի, աղքատ օրիորդի, մուսուր մշակին ևն : նիւթե-րի վերաբերութեամբ : Դա ի հարկէ

ապացութիւն է մի մասնով և նորանց մասաւոր զարգացողութիւնը գիտու-թեան մէջ և ժողովուրդը իրաւացի կեր-պով յայտնեց իւր բաւականութիւնը քաջաբերական խօսքերով և սաստիկ ծախահարութիւններով : Ապա աշակեր-տահայերը ծնկաշարի յինելով սկսան քաղցրաձայն երգել «Անկանխք» աս-ուած աղօթքը, որ նոյնպէս կրօնական տաղաւորութիւն ունեցաւ ժողովուրդի վրայ : Այդ դաշնակաւոր երգասա-ցութեան յաջորդէ մեծ Ս. Ստեփա-նէի, Մարիամեան վարժարանի տեսչի առեմնախօսութիւնը : Այստեղ մեծ պա-րտք իւր սրտաշարժ խօսքերով ցոյց տուեց նախ թէ այդ հանգիստակատա-րութիւնը ամենեւին փառասիրութեան հետեւանք չէր, և ոչ անխորհուրդ զը-ւարճութիւն, բայց մի ալ խորհուրդ մի այլ նպատակ որ է հայ-օրիորդների հայ հոգիով անաւելու մի ցոյց կամ Հանդէս հայկական հասարակութեան համար : Երկրորդ յայտնեց թէ Մա-րիամեան վարժարանը չնայելով այն դժուար դէպքերին և դժուար ար-գելքներին սրտեց իւր բացման կէտից մինչեւ ցարդ հանդիպած է, անկոր-ծան միացած է դարձելով միջեւ ցայտմ : Այլ և նորոգ հոգաբարձուների ընտ-րութիւնը, շնորհակալութիւն նորանց, բարեմաղթութիւն ուսական կոյսերին Ալէքսանդր որ հայր օրինայ թիւար-կութեան խնամարկումէ իւր բոլոր հը-պատակները, տալով նորանց լուսաւո-րութեան միջոցներ և արտօնութիւն-ներ : Նոյնպէս ջերմանող բարեմաղ-թութիւն բոլոր հայերի վեհ և փառա-ւոր կաթողիկոսի համար որ հսկումէ անդադար իւր բանաւոր հօտի բարո-յական... յառաջագիւլութեան վրայ : Վերջում համարապատուութիւն վար-ժարանի ելքը և մուտքը որ անշարժ ուսան վերջում ներկայացնում ենք նշմութեամբ ճառախօսութեան աւար-տումից յետոյ, դարձեալ հայ-օրիորդ-ները հանդէս եկան և սկսան բոլոր հա-սարակութեան սիրտերը ուրախացնել իւրեանց դաշնակաւոր երգասացու-թեամբ, այլ և հայ պարահանդէսով, որ առաջին անգամ էին տեսնում այս կողմասի մէջ... ժողովուրդը ցոյց տուեց մանաւանդ իւր հաճութիւնը հայկական պարից յետոյ սաստիկ ծա-խահարութիւններով : Որովհետեւ հան-դէսը երկարաձգեց, այսինքն երեկոյ-եան ութըրորդ ժամից տեսնեց մինչեւ առաւօտեան չորրորդ ժամը, այդ որ համար ևս անարականերուն բաւական ըմպելիներ և միջեր մատակարարուե-ցան ներկայ հասարակութեանը, հան-դէսը փառահեղութիւն ստացաւ մա-նուանդ, երբ սկսան երգել «Բօժէ-ցարեսց խրանի» անունով ուսական երգը, ինչան անկեղծ սէրի և հաւա-տարմութեան ուսական օգոստաւորա-կայսերին և ի յերկարութիւն նորա և նորա վսեմափայլ գերդաստանի թան-կազին կեանքի : և «Հրաշափառ Աստ-ուած» զմե՛ կրօնական երգը ի պա-տիւ մեր կաթողիկոսի և ի յերկարա-ձգութիւն նորա մեծագին կենդանու-թեան, որ անով յիշատակի արժանի Հայաստանը բարոյական կենդանու-թիւն է առում զգալի կերպով : Դու-րստութեան այդ պրոյեկտի ժամանակ ժողովուրդը ոտքի վրայ կանգնած մի-այն ջերմ մողութեանքներ էին ուղղում իւրեանց անարժան բերանով ամենա-գէտ Աստուծուն... Արթ. Ստեփանէն իւր ճառախօսութեան վերջում շնորհա-ւորեց ժողովուրդին այդ տարեգարձը, ժողովուրդը ևս կրկնեց նորա արձա-

գանքը համապատասխան կերպիւ : Պէտք է աւելացնեմ, սիրելի ընթեր-ցող, որ այդ տարեգարձը Մարիամեան ուսումնարանի համար արդէն կատար-ուած միւս տարեգարձներից տեղի փոխաւոր, և առաւել յաջողակ եղաւ, որպէս վկայեց և ներկայ հասարակու-թիւնը : Դորանից յետոյ տեսարանի ար-տաքոյ, յանկարծ սկսուեցաւ մարշ (զօ-րախաղացք) և մի գիլքի դաշնակաւոր և քաղցրաձայն երգը, որ մարշկային սրտի ուրախական թերեւր զուգահա-ւասար զօրութեամբ թերեւր այնու՛մ էին : Եւ այդպէս վերջացաւ կաթողիկոս-բնակ հայերիս այդ նոր տեսարանը, որին ևս պատիւ ունեցայ նկարագրե-լու... : Այստեղ աւերար չեմ համա-րում յիշել և նորան որին արժանի հա-մարեց յիշել պարսն Ստեփանէն իւր առեմնախօսութեան մէջ : իմ խօսքս մեծ Պ. Յրանկիւլ Միլիւքեանի Պօ-լիսի ազնուական երկտասորդի վերայ է : Այդ աղգասէր երկտասորդը, ո-րին թիֆլիսի հասարակութիւնը ճա-նաչում է իւր առաւելագոյնութեան պաշտօնով, չնայելով այն դարձերին, որով զբաղուած էր այստեղ, ութ ա-միս չորսուակ և առանց յետաձգման պատուեց Մարիամեան աղգային վար-ժարանը թէ և նմանապէս ուրիշ շատ ժողովուրդական վարժարաններում և ուսուցանելով այնտեղ ճիւղապէս աղ-գային երգեր որոյ արդարեւ փոյլում է հայրենասիրական գեղեցիկ ոգին : Մեր մէջ սովոր են առ հասարակ լոկ «Հայաստան, Հայաստան» բացարան-չութիւններով ողբաւոր անունը ժա-ռանգել : անհայն մեր Պօլսական հայ եղբայրները սուտեց ունեցին և ազալ-դին բացարանութիւնների են աշխա-տում իրաւորմել իւրեանց մէջ աղգա-սիրութեան վեհ դաւաճարը : Մեր ի-տեալական հայրենասիրական դաւա-ժարները մենք ցաւօք սրտի վրայն մեր քաղցր պօլիսի հայ-եղբայրների մէջ եմք տեսնում իրաւորմում առ հասարակ : Արեւօք, ինչ է պատճա-ռը այդպիսի զգալի տարբերութիւն մեր և մեր պօլսական հայ-եղբայր-ների մէջ : Ենթահը ուրեմն մեր պօլսա-բնակ հայ եղբայրակիցներին, որ զգա-ցուած են այդպիսի աղգասիրական վառ եռանդով : որ պատրաստին ա-մենայն տեղ անձնանուիրութեան դե-ղեցիկ օրինակ լինել աղգային գործա-կատարութեան ապագայի մէջ փառք հրաշագործ զգացումով լցուած քաղցր հայ-երկտասորդներին, որոյ միջնոր-դութեամբ յուսատարվում է Հայաստան առաւել փառաւոր դրութիւն ուսանա-լու ապագայում : Բայց, ընթերցող մի բան ես մուսացայ յայտնել նկարագրու-թեան մէջ : Մարիամեան վարժարա-նի նորընտիր հոգաբարձուներից մի նշանաւոր անձ, որ զբաղած է օգնե-լու կարօտ հայ-երկտասորդութեան իւրեանց գրաւոր հրատարակութիւն-ների մէջ, աշխատելէ այդ չբաւար վար-ժարանի նիւթական դրութեան բարե-լաւութեան համար : Այդ անձը է մե-ծապատիւ աղգասէր Ալէքսանդր Թա-լիւքեանը : Ենթահայտում եմ մեծ Պ. Պ. Հոգաբարձութեան իւրեանց խոր-հրդաւոր պաշտօնը, ցանկանում եմ ամենայն հոյրենաւոր սրտով յառաջա-դիմութիւն իւրեանց բարի նպատակ-ների մէջ, և մանաւանդ խորին շնոր-հակալութիւն մեծագին սրտաղագէտ Ալէքսանդր Թալիւքեանին, որ զաղա-րած է առ հասարակ աղգիւնաւեւ գտնուելուց աղգային գործերում... : Մայիսի 16-ում կատարուած Մա-

